

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-123/15

Max-Heinz Feilen
versus
Finanzamt Fulda

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof)

Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Kapitali vaba liikumine — Pärandimaks — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette pärandimaksu soodustuse, mida kohaldatakse juhul, kui pärandi hulka kuulub vara, mis on juba pärimise teel üle läinud nii, et sellelt nimetatud liikmesriigis pärandimaks sisse nõuti — Piirang — Põhjendatus — Maksusüsteemi ühtsus

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 30. juuni 2016

Kapitali vaba liikumine ja maksete vabadus — Piirangud — Pärandimaks — Pärandimaksu arvutamist käsitlevad siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette maksusoodustuse, mida kohaldatakse juhul, kui pärandi hulka kuulub vara, mis on juba pärimise teel üle läinud nii, et sellelt nimetatud liikmesriigis pärandimaks sisse nõuti — Erinev kohtlemine olenevalt vara asukohast ja pärimises osalenud isikute elukohast varasema pärimise ajal — Lubamatus — Põhjendatus — Maksusüsteemi ühtsuse tagamise vajadus

(ELTL artikli 63 lõige 1 ja artikkel 65)

ELTL artikli 63 lõike 1 ja artikliga 65 ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad teatavasse maksukohustuslaste klassi kuuluvate isikute poolt pärimise korral ette pärandimaksu soodustuse juhul, kui pärandi hulka kuulub vara, mis on viimase kümne aasta jooksul enne asjaomast pärimist pärimise teel juba üle läinud, tingimusel et sellelt üleminekult on pärandimaks sisse nõutud selles liikmesriigis.

Need õigusnormid seavad tõesti pärandimaksu soodustuse saamise sõltuvusse pärandvara hulka kuuluva vara asukohast varasema pärimise ajal ja pärandaja või pärija elukohast varasema pärimise ajal. Selle tagajärjel on pärimine, mis hõlmab vara, mis sellise varasema pärimise ajal, milles ei osalenud ühtki asjaomasel liikmesriigis elavat isikut, asus mõnes teises liikmesriigis, maksustatud kõrgema pärandimaksuga kui pärimine, mis hõlmab ainult varasema pärimise ajal asjaomasel liikmesriigis asunud vara või hõlmab küll vara, mis asus varasema pärimise ajal mõnes teises liikmesriigis, ent selles osales vähemalt üks isik, kelle elukoht oli asjaomasel liikmesriigis. Nende õigusnormide tagajärjel väheneb seega pärandvara väärtus ja need kujutavad endast kapitali liikumise piirangut ELTL artikli 63 lõike 1 tähenduses.

Mis puudutab piirangu võimalikku põhjendust ELTL artikli 65 alusel, siis ELTL artikli 65 lõike 1 punkti a alusel lubatud erinevat kohtlemist tuleb eristada meelevaldsest diskrimineerimisest, mis on ELTL artikli 65 lõikega 3 keelatud. Erinev kohtlemine peab hõlmama olukordi, mis ei ole objektiivselt sarnased, või peab see olema ülekaalukates üldistes huvides põhjendatud. Asjassepuutuvate olukordade sarnasuse küsimuses on selge, et õigusnormid seavad pärandimaksu suhtes ühesugusesse olukorda

maksukohustuslaste määratletud klassi kuuluvad ja riigi territooriumil elavad isikud, kes omandavad pärimise teel vara, mis hõlmab kümne sellele pärimisele eelneva aasta jooksul juba pärimise teel samasse maksukohustuslaste klassi kuuluvatele isikutele üle läinud vara, olenemata sellest, kus vara asus ja kus oli pärimises osalenud isikute elukoht varasema pärimise ajal. Ainult pärandimaksu soodustuse kohaldamisel näevad need õigusnormid ette isikute erineva kohtlemise olenevalt sellest, kas asjaomane vara asus või ei asunud varasema pärimise ajal riigi territooriumil ja olenevalt sellest, kas pärimises osalenud isikute elukoht oli või ei olnud sel territooriumil. Sellest järeldub, et kõnealuste õigusnormidega ette nähtud erinev kohtlemine puudutab olukordi, mis on objektiivselt sarnased.

Kuna on ette nähtud, et pärandimaksu soodustuse võivad saada üksnes isikud, kes võtavad pärimise teel vastu vara, millelt see maks on varasema omandamise ajal maksustavas liikmesriigis sisse nõutud, siis peegeldab maksusoodustus sellisel kujul sümmeetrilist loogikat, mis loob seega otsese seose nimetatud maksusoodustuse ja varem tasutud maksu vahel. Seda loogikat rikutaks, kui maksusoodustus antaks ka isikutele, kes pärivad vara, millelt selles liikmesriigis pärandimaksu sisse nõutud ei ole. Kuna siseriiklike õigusnormidega ette nähtud maksusoodustuse eesmärk on vähendada teatud määral sellise pärimise maksukoormust, mis hõlmab lähisugulaste vahel üleantavat vara, millelt varem on maks sisse nõutud, ja vältida osaliselt sama vara topeltmaksustamist maksustavas liikmesriigis lühikeste ajavahemike järel, siis esineb otsene seos pärandimaksu vähendamise ja pärandimaksu varasema sissenõudmise vahel, arvestades, et maksusoodustus ja maksu varasem sissenõudmine puudutavad sama maksu, sama vara ja sama perekonna lähisugulastest liikmeid.

Seetõttu võib kapitali liikumise piirang, mis tuleneb sellistest siseriiklikest õigusnormidest, olla põhjendatav maksusüsteemi ühtsuse tagamise vajadusega.

(vt punktid 21, 22, 24, 26–28, 33, 34, 37, 38, 42 ja resolutsioon)